

eller tre af de siddende ministre, nej, nu er de faktisk blevet medlemmer af Folketinget her på det seneste, men før valget havde vi to eller tre, der ikke var medlemmer af Folketinget, og de er så senere blevet medlemmer af Folketinget.

Så vidt jeg erindrer – nu skal jeg prøve at se hen over stolene – så tror jeg ikke, at der er nogen i dag, der ikke er medlem af Folketinget. Og læg mærke til, at den nuværende regering ikke har ønsket at gøre brug af den her regel, og det er derfor, vi afskaffer den.

Vi ved da også godt, at når man i dag selv i Socialdemokratiet kæmper imod det her forslag, så er det, fordi de ikke vil komme på kant med Det Radikale Venstre, for det er jo helt givet Det Radikale Venstre – måske også SF og Enhedslisten, hvis de skal med i regeringen – der så gerne vil bruge den her ordning, og det er vi indædt imod. Vi ved ikke, hvor stor den regering bliver, hvis den nogen sinde kommer, det vil tiden jo vise. Det tror jeg ikke på.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu hørte jeg hr. Poul Nødgaard bruge som sit fremmeste argument, at det var dyrt for det danske samfund, at der var tre radikale ministre, der trådte ud på orlov. Og det er jo derfor, det ikke er spor underligt, at der bliver spurgt til, om det så ikke også er problematisk, at man udnævner tre ministre fra Venstre og De Konservative, der også udvikler nøjagtig de samme ekstraomkostninger for det offentlige, fordi de ikke er medlemmer af Folketinget, når de bliver udpeget som ministre.

Det har vi jo oplevet i den regering, som hr. Poul Nødgaard og hans parti var støtte for i den sidste valgperiode. Hr. Claus Hjort Frederiksen, hr. Bertel Haarder og fru Connie Hedegaard var ikke medlemmer af Folketinget, så de gav nøjagtig de samme udgifter. Det er der så udgifter, er det sådan noget, der er partiafhængigt?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har sådan set svaret på det, men jeg gør det da gerne en gang til. Som jeg også lagde utrolig meget vægt på i min korte ordførertale, så ligger det sådan, at ud over det økonomiske er der det, at hvis man er valgt som medlem af Folketinget og indgår i en folketingsgruppe, så har man også bare at passe sit folketingsarbejde, sideløbende med at man er minister, og det kan man

altså ikke, i det øjeblik man vælger at udtræde af Folketinget. Så enkelt er det.

Man har et ansvar over for de vælgere, der har valgt en, og der synes jeg ikke, man kan være bekendt over for dem at forlade sit folketingshverv, fordi man nu pludselig kunne blive minister, og indkalde sin stedfortræder. Det er altså sådan dobbelttydigt, både det økonomiske, men også det, jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu har de andre, der er endt med den samme konklusion som hr. Poul Nødgaard, nemlig at man er for det her forslag, argumenteret med, at det var så forfærdeligt, at man sådan nærmest tiltuskede sig flere medlemmer.

Tror hr. Poul Nødgaard egentlig ikke, at et partis vælgere synes, at det er glimrende, at man så vel har en minister, der laver sin ministergerning med det pågældende partis udgangspunkt og varetager et folketingshverv? Det kan ikke være noget, vælgerne er voldsomt generet af. Hvis det skulle være, så kunne man måske sige, at det andet argument da lå nærmere.

Men er det ikke først og fremmest sådan, at det er væsentligt, at vi som folketingsmedlemmer anerkender, at det at være medlem af en partigruppe giver en række opgaver i Folketinget som ordførere, og der er det vanskeligt at løfte, hvis man er en meget lille flok?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det har jeg fuld forståelse for, det der, men jeg synes, vi skal tage hele sandheden frem. Jeg husker, da de regler blev indført, som vi arbejder under i dag, og som vi nu afskaffer. Hvis ikke jeg husker helt forkert, var det ikke noget, der havde groet i den socialdemokratiske have. Man blev lagt under pres af Det Radikale Venstre. Jeg sagde til hr. Ole Sohn før nede i salen på tomandshånd – og jeg tør godt gentage det her – at vi kan gå tilbage i historiebøgerne. Der gik lang tid eller i hvert fald nogen tid med at få de regler indført, fordi SF var i realiteten imod det. Så lavede man sådan en eller anden knibtangsbevægelse over for SF, og så lykkedes det at få dem til at stemme for forslaget. Det er og bliver den historiske sandhed, og jeg kan se, at folk sidder og nikker og smiler rundt omkring, så jeg betragter det som en bekræftelse af, hvad jeg her har sagt.